

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۰۷ اگست ۲۰۲۴

یونس نگاه

واصف باختری استاد بزرگ شعر و روشنفکر ترسو و ناامید- ۲

از بدآموزی‌های مرحوم باختری، شاعر مشهور وطن ما، یکی این است که جماعتی از تحصیل‌کردگان سابقه‌دار امروز کاری غیر از تمجید همدیگر بلد نیستند. در سایه باختری من من می‌کنند، آه می‌کشند، از او تعریف می‌کنند و به همدیگر شادباش می‌گویند. مرحوم باختری از میان ما رفته است و از این رو نقدی که از کارنامه او می‌کنیم متوجه خود ماست. بخشی از نقد من متوجه بازماندگان آن فرهنگ زشت خودتمجیدی رایج میان گروهی از تحصیل‌کردگان است. شما تعدادی از تحصیل‌کردگان تنبل و از خود راضی کاری غیر از تقریظ نویسی و تمجید یکدیگر نمی‌کنید. فعالیت سیاسی مؤثر انجام نمی‌دهید، به مسایل روز و دردهای استخوان‌سوز وطن‌تان واکنش روشنگرانه نشان نمی‌دهید. علی‌رغم این همه جان جان گوئی، چند تان نمی‌توانید دور یک محور جمع شوید و کار مؤثر انجام دهید.

واصف باختری سرقافله این فرهنگ زشت مسؤلیت‌گریزی و انزواطلبی بود. او سال‌ها نثر چاپلوسانه و تمجیدی به شاعران و ادیبان تنبل وطن ما نوشت. سواد بسیار داشت و شعرهای خوب هم زیاد گفته بود ولی از نظر اجتماعی و سیاسی آدم ترسو و ناامید بود. گفتن این چیزها از بزرگی کار ادبی باختری نمی‌کاهد، ولی انگشت نهادن به این خلأ بزرگ فرهنگی و تربیتی که بین روشنفکران و ادیبان امروز در نتیجه رفتار محافظه‌کارانه و ناامیدانه باختری و همراهانش خلق شده، وظیفه ماست. به این امید که نسل بعد مثل شما تنبل‌ها و ناامید‌هایی که در گوشه و کنار دنیا پراکنده شده و فقط خاطره تعریف می‌کنید و مشغول نشر تمجیدنامه برای همدیگرید، تن به عزلت و ناامیدی و تنبلی ندهند و با شهامت به کمبودهای خود و اجتماع خود برخورد کنند. دوربین باشند و ناامیدی را تبلیغ نکنند.

یادآوری: می‌خواستم پست آقای اسد روستا را که در آن یادداشتی از جناب پرتو نادری نشر شده، شریک سازم ولی گزینه شریک‌سازی در پست ایشان محدود شده است. زیر آن پست کمنتهائی نوشته شده که اگر بخوانید برای درک روحیه، سواد و هوش "روشنفکران" ما مفید است. یادداشت آقای نادری همان نکاتی است که قبلاً زیر پست من نوشته بود. من به کارهای سال‌های اخیر آقای نادری احترام قایلیم و این که ایشان در کابل زندگی می‌کند و از آنجا قلم می‌زند

امیدوار کننده است. از تبصره‌اش نیز زیر پست خودم تشکر کردم. ولی توجیه یا انکار ناامیدی و عزلت‌گزینی و اصف باختری کار درست نیست. نه از سوی آقای نادری و نه از سوی آقای روستا و دیگران.